

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت مداخله بهنگام طلایی در نوزادان با آسیب بینایی از بدو تولد تا شش سالگی در قالب خدمات توانبخشی و آموزشی (با تاکید بر صفر تا دو سالگی)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی بهداشت، درمان و ارتقای سلامت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ریحانه زحمتکش - کارشناس ارشد پژوهش هنر دانشگاه پیام نور تهران- سرپرست آموزشی گروه نابینایان مجتمع آموزشی استثنایی امید بندرعباس

نسا ترابیان - کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنائی دانشگاه تهران، مدیریت مجتمع آموزشی استثنایی امید بندرعباس، ارزیاب تخصصی اختلالات طیف اتیسم استان هرمزگان، مشاور و مدرس آموزش خانواده آموزش و پرورش ناحیه یک بندرعباس

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تعاملات نخستین والد- کودک تا حد زیادی به ساز و کارهای مربوط به بینایی وابسته هستند. این واقعیت که بینایی در تعاملی تکوینی شکل می گیرد در شناخت ما از برخی از تاثیرات آسیب بینایی بر فرایندهای یادگیری و تحول، اهمیت زیادی دارد. معلولیت بینایی می تواند در هر سنی اتفاق بیفتد چنان چه که معلولیت شدید بینایی از بدو تولد وجود داشته باشد، آثار و نتایج متفاوتی را بر مبنای تفاوت های طبیعی، قابلیت ها، میزان رشد انطباقی و زمان شروع مداخلات بر کودک خواهد داشت. هدف از پژوهش حاضر، بررسی تاثیر مداخله های بهنگام توانبخشی، مشاوره ای و آموزشی بر رشد همه جانبه متولدین با آسیب بینایی میباشد که می تواند بر روند رشد تحولی، کسب و پیشرفت مهارت های مورد نیاز در تمام حیطه های رشدی، موثر باشد. روش تحقیق کار گرفته در این پژوهش مبتنی بر مطالعات پیشین است و رویکرد توصیفی-تحلیلی دارد. یافته ها: پژوهش ها نشان می دهند نخستین برخورد نوزاد با دنیای بیرون در چهارچوب تعاملات قوی اجتماعی با سرپرستان که معمولاً مادران هستند شکل می گیرد. با این وجود فرایندهای دوسویه ای که در تعاملات اولیه، دخالت دارند شدیداً وابسته به بینایی هستند. کاهش اطلاعات بینایی می تواند مانع جلب توجه نوزاد، تماس چشمی متقابل، تقلید حرکات، درک مقاصد و استفاده از زبان در یک بافت مشترک شود. نتیجه گیری: اکتشاف دنیای اطراف برای کودکی که معلولیت بینایی دارد، بسیار دشوار است. بینایی انگیزه مهمی را برای اکتشاف، ساختن معانی، مرتبط ساختن کلمه ها و موضوع ها و ربط دادن مفاهیم و طبقه ها به محیط، ایجاد می کند. به همین دلیل برنامه های مبتنی بر مداخله ی زود هنگام، باید بر اهمیت تقویت انگیزه ی کودکان برای کشف محیط فیزیکی و اجتماعی تاکید داشته باشد. آگاه سازی والدین و دست اندرکاران آموزش، مشاوره و توانبخشی، باید با هدف برنامه ریزی، نظارت، مقابله با بروز استرس، اضطراب و غلبه بر مشکلات عاطفی، روانی ناشی از تولد نوزاد آسیب دیده بینایی و متعاقب آن کاهش آسیب های فردی، خانوادگی و اجتماعی در دوره طلایی رشدی کودک باشد.

کلمات کلیدی:

مداخله بهنگام، آسیب بینایی، رشد تحولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1196661>

